

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1002/2022
19.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Пантић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Стојановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2389/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној 19.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2389/21 од 23.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 556/19 од 06.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је Уговор о купопродаји ОПУ 713/16, закључен код Основног суда у Великом Градишту између продавца сада покојне ВВ, бивше из ... и купца ББ из ..., ништав услед потпуне пословне неспособности продавца, тако да убудуће неће производити правно дејство, те је наложено туженој да тужиоцу преда у државину кп.бр. ..., њива 3. класе од 25,08 ари КО ..., а СКН ... да спроведе укњижбу наведене парцеле на тужиоца, док се тужилац обавезује да туженој врати примљени износ купопродајне цене од 2.500 евра у року од осам дана. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова спора исплати износ од 279.723,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2389/21 од 23.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, првостепена пресуда потврђена и одбијен као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена због битне поведе одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.10.2017. године, а опредељена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**